

A passes de gegant, en el sentit dels crancs, fem una visita cap als anys 70...

La versió oficial d'anàlisi dels fets del maig 68, ens ha dit que el moviment nord-català, aquell que té consciència de país en el sentit global del mot (l'únic que pot tenir, al meu entendre), va néixer, o es va concebre en aquell moment de creació d'idees, de revolucions de tota mena, d'entusiasmes i d'esperances... El que es va mostrar com a cert és que l'esperit militant va agafar una bona alenada i va anar tirant endavant mobilitzacions diverses, iniciatives que encara perduren i sobretot un tarannà reivindicatiu que... aillàs, es mereixeria un enterrament de primera.

Qui hauria pensat que deixaríem desaparèixer en el silenci col·lectiu més estrepitós, projectes que van costar esforços individuals i compromisos col·lectius ?

La política de les institucions en l'aspecte de la cultura catalana ha estat d'anar promentent (carta del Consell general), d'anar fent (noms de carrers de Perpinyà), però sobretot d'anar desmuntant el que ja era fet. Alguns exemples.

El que havia estat el Centre de Documentació i d'Animació de la Cultura Catalana ja ha mort i el pitjor de tot, com un malalt que ningú s'estima, sense visites a l'hospital i amb un enterro...de tercera. La davallada va començar fa uns anys, deien que la « normalitat » del català s'imposava. Però la mala gestió i uns horaris a prova de tota paciència han anat allunyant la gent que hi anaven malgrat tot. Ara ens diuen que és tota la xarxa de biblioteques que esdevindrà catalana, perdó, bilingüe. Ai mare ! com diu l'altre, ja ho veurem. Una estructura que fins ara no ha mostrat cap especial interès pel català, tot d'un cop què farà ? Posar llibres en català als prestatges, d'amagatotis perquè ningú s'adoni que hi són. Si tan clar ho té l'ajuntament, que cal fer una biblioteca bilingüe, per què no ven el producte com a exemplar, que ho podria ser, com ho és al País basc o a Alsàcia ? Un altre punt : no és cert que es va crear el CeDACC tot respectant la voluntat del propietari de la casa Puig. Aquesta voluntat tenia data de caducitat ??

De la situació dels Estudis catalans a la Universitat ja se n'ha parlat : és escandalós que gent que van utilitzar la capacitat reivindicativa del moviment per a tirar endavant el projecte, ara en nom del tot turisme i tot diner, i en mans del tot per a mi i els meus, es carreguin allò que hauria tingut de ser un pal de paller de la formació dels nostres professionals, dels nostres ciutadans,

del pensament català a les terres del nord. No cal amagar el cap sota l'ala, perquè els estudis catalans ja fa anys que estan tocats de l'ala. El nivell era cada vegada més baix, alguns professors brillaven amb la seva absència, guanyant-se diners i prestigi en múltiples altres feines. L'absenteisme ja havia estat denunciat pels estudiants. La manca de rigor i de respecte envers els alumnes era en general i sobretot a nivell intel·lectual. Com es pot construir una « Casa » a la universitat i no arribar a fer funcionar una biblioteca ?? On és el coneixement ? En les fotocòpies distribuïdes pels professors i en les seves disertacions acadèmiques ??

El darrer exemple, malgrat no es tracti d'infraestructura ni d'estructura... és la reculada del Consell General en la utilització del català per raons de pressupost...Lamentable !!

El pitjor de tot, però és que a part d'uns quants que ens calmem escrivint algunes ratlles, que en discutim entre nosaltres, que provoquem reaccions que fan que el president de la universitat convoqui la premsa (pas mal per una trista carta de la Federació, belleu tenien por que la reacció fos a l'alçada del desastre !), ningú diu res. I per ningú vull dir les patums (que cadascú es faci la seva llista), vull dir les administracions (les unes contra les altres, com cal en tota bona guerra) i els partits polítics de confessió catalana o no. Els « nostres partits » (també que cadascú es faci la seva llista), com pensen arreplegar un sol vot en el desert cultural al qual ens aboquen. Si existeixen per altra cosa que per autocomplaença que diguin quelcom, carai ! I Si a més estan en l'entramat de les influències, que facin quelcom !!

Que la vergonya és i serà col·lectiva quan serem només unes escoles, quatre gitanos i uns quants immigrants que ens permetran de fer activitats multiculturals per mostrar com som d'oberts, nosaltres el catalans, perquè ens agrada morir acompanyats.